

17 februari 2026

Schriftelijke vragen **WMO-taxi zonder indicatie**

Met ouderdom komen gebreken, waaronder een verminderende mobiliteit. Daar waar er een medische oorzaak is van die afname van mobiliteit, kunnen inwoners op leeftijd gebruik maken van de WMO-Taxi, na het verkrijgen van een medische indicatie.

Ouderen zonder medische indicatie worden geacht te reizen met eigen vervoer, openbaar vervoer of private taxi's.

Er is echter een groot grijs gebied tussen volledig mobiel zijn en volledig afhankelijk zijn van anderen. Daar waar oudere mensen op een zomerse middag nog op de fiets kunnen stappen, lukt dit niet meer op een regenachtige winteravond. Een enkele bus nemen bij een halte om de hoek, is iets anders dan meermaals overstappen na een vermoeiende wandeling. Daarnaast is er ook het aspect van de veiligheid en het zich onveilig voelen onderweg.

1. Erkent het college, dat een verminderde mobiliteit bij ouderen, niet altijd een medische reden heeft?
2. Erkent het college, dat ook ouderen zonder een medische indicatie gebaat zijn bij een betaalbaar en toegankelijk vervoer voor een volwaardige deelname aan het sociaal-maatschappelijke leven?
3. Hoe borgt het college, dat alle ouderen die wel aanspraak kunnen maken op gebruik van de WMO-taxi, hiervan op de hoogte zijn?
4. Hoe zorgt het college ervoor dat al deze ouderen, die daarvoor in aanmerking komen, op een eenvoudige wijze de medische indicatie kunnen verkrijgen?

Als mensen niet meer hun eigen huis uit kunnen en/of durven, heeft dat een grote impact op hun sociale leven. Dit vergroot ook het gevoel van eenzaamheid. Uit antwoorden op technische vragen bij de begroting, gaf het college er blijk van met dit probleem bezig te zijn. Blijkbaar zijn er verschillende initiatieven om mensen aan elkaar te koppelen en zo de eenzaamheid te bestrijden. De indruk is echter wel ontstaan dat het college het probleem van een verminderde mobiliteit direct koppelt aan eenzaamheid. Dit is zeker een element, maar verminderde mobiliteit is in eerste instantie een verlies van zelfstandigheid. Niet alle ouderen kunnen familie of kennissen inschakelen om hen overal naartoe te rijden. Veel ouderen willen dat ook niet.

5. Welke initiatieven zijn er vanuit de gemeente om inwoners met een verminderde mobiliteit bij te staan? Hoe worden de inwoners hierover geïnformeerd?
6. Welke van deze initiatieven zijn puur gericht zijn op mobiliteit? Ter verduidelijking: initiatieven die de mensen NIET afhankelijk maken van anderen, onder het mom van eenzaamheidsbestrijding.
7. Is het college van mening dat ouderen op vergevorderde leeftijd (bijvoorbeeld 75+), eigenlijk gewoon zonder indicatie gebruik moeten kunnen maken van de WMO-Taxi?

8. Is het college ervan op de hoogte dat het ook anders kan en dat dit in andere gemeenten/regio's ook met succes wordt gedaan? Kan het college hierop reflecteren?

Abdellatif Zaabat